

Τσίπρας και Λεπέν οι «miserables» του Ούγκω

τοῦ Ζάχου Χατζηφωτίου

Υπάρχουν δύο λαοί της Εύρωπης, άμφοτεροι μέλη της Εύρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι βιώνουν ένσυνεδήτως πολιτικές προβλέψεις, άκρως άντιθετες τοῦ ένός λαοῦ ἀπό τὸν ἄλλον. Ζοῦν ὅμως ὑπό τὸ κράτος μιᾶς κάποιας ἀπειλῆς, για τό τι μέλλει γενέσθαι εἰς τὴν περίπτωση ἐκλογικής ἐπικράτησης τῆς παρατάξεως τῆς άντιθέτου πολιτικής ιδεολογίας των.

Οἱ λαοί αὐτοί, εἶναι ὁ Γαλλικός καὶ ὁ Έλληνικός.

Καί ὁ μὲν Γαλλικός λαός σήμερα ὑπό τὸ φάσμα τῆς ἐπικράτησης τῆς ἀκροδεξιᾶς Μαρίν Λεπέν ἀπογοητεύεται, ἀλλά καὶ τρομοκρατεῖται οἰκονομικά καὶ κοινωνικά ὑστερα ἀπό τὴν πλήρη ἀποτυχία τῆς πολιτικής τοῦ Γάλλου Σοσιαλιστή Προέδρου Φρανσουά Όλλαντ.

Ο Έλληνικός λαός ὅμως, εἶναι μὲν εἰς τὴν ἴδια ψυχολογίκη κατάσταση μὲ τοὺς Γάλλους, ἀλλά μέ ἄκρως διαφορετικό πολιτικό προσανατολισμό. “Ἐνα προσανατολισμό πρός τὴν ἀριστερά ὁ ὅποιος τίς τελευταῖες ἐπτά μέ ὀκτώ δεκαετίες παρέσυρε μιά μικρή κατ’ ἀρχάς πτωχή ἐργατική τάξη τοῦ ἔλληνικοῦ λαοῦ, ἐπηρεασθέντος ἀπό τὴν ἐπιτυχία τῆς Ρωσικής Ἐπανάστασης τῶν Μπολσεβίκων, ἀλλά καὶ τὸν ἐνστερνισμό μέ θέρμη τῆς κομμουνιστικής θεωρίας ἀπό τὸν πολυβραβευμένο” Ελληνα συγγραφέα-λόγιο Νίκο Καζαντζάκη, ἐπηρεασθέντα ἀπό τὴν τριανδρία Κάρλ Μάρξ - Φρήντριχ Ενγκελς - Βλαντιμίρ Λένιν, ἡ ὅποια γιά τὴν Έλλάδα ὑπῆρξε ἡ τροχοπέδη, ἡ πολιτική ἀστάθεια καὶ ἡ ἀγωνία τόσον τοῦ λαοῦ ὅσον καὶ τῆς ἐκάστοτε κυβερνητικής παρατάξεως.

Ἡ μειοψηφία αὐτῆς τῆς ἀριστερᾶς ἡ ὅποια τείνει νά γίνει πλειοψηφία σήμερα, ὑπῆρξε ὁ κακός δαιμῶν τῆς Έλλάδος σε κάθε προσπάθεια τῆς νά γίνει μία κυρίαρχος χώρα.

Περιπτό νά ἐπανέλθω στά δεινά πού ἐπισώρευσε ἡ ἀριστερά στὸν τόπο μας τίς τελευταῖες δεκαετίες. Μετά τό 1974, τὸ κομμουνιστικό κόμμα ‘Ελλάδος, βρέθηκε στά ἔδρανα τῆς Βουλῆς τῶν Έλλήνων μέ ἐπικεφαλῆς τοῦ κόμματος τὸν Χαρίλαο Φλωράκη ὡς πρόεδρο, πρώην καπετάν Γιώτη. Κι ἔτσι τό ΚΚΕ μέ τὸν Νόμο ἀνά χειρας νομιμοποιεὶ ἔκτοτε τίς ἄλλοτε παράνομες καταστρεπτικές ἐνέργειές του. Μέ τὸν Νόμο οἱ ἀπεργίες, μέ τὸν Νόμο τὰ συλλαλητήρια καὶ δυστυχών καὶ πολλά ἔκτροπα μέ τὸν Νόμο, ὅμως καὶ ὁ Ἀνδρέας μέ τὸν νόμο κι ὁ Γεωργάκης, Πρωθυπουργός πού ἔφεραν τὴν Έλλάδα ἐδῶ πού τὴν ἔφεραν σήμερα. Καί σήμερα τί γίνεται;

Ἐύτυχῶς πάντοτε ὑπάρχει ἔνα σταθερό ποσοστό ψηφοφόρων πού ἀντιλαμβάνονται τό τραγικό «ποῦ πάμε» καὶ συντηροῦν μέ τὰ δόντια μία σταθερή Δημοκρατική Παράταξη πού ἀγωνίζεται καὶ σήμερα νά κρατάει τὸν τόπο μακριά ἀπό τοῦ κ. Τοίπρα τό «μπάτε σκύλοι ἀλέστε καὶ ἀλεστικά μήν δώσετε». Καί πράγματι δέν θά ἔχουν νά «δώσουν τά ἀλεστικά» παρά μόνο νά ἐνσπείρουν τὸν πανικό τῆς πραγματικῆς φτώχειας γιά νά καθίσουν ἐκεῖνοι στὴν ...ἡλεκτρική καρέκλα τῆς ἔξουσίας. Μόνον πού ἡ καρέκλα θά είναι ἡλεκτρική καὶ γιά ὅλον τὸν ἔλληνικό λαό αὐτή τὴν φορά.

Κι αὐτή τὴν φορά ἔκει πού ἡ Έλλάς θά καταποντιστεῖ θά είναι βάραθρο κι οὔτε θά μπορεῖ νά βγει ἀπό αὐτό. Θά είναι πιά μία χώρα πού ἀρκετά ταλαιπώρησε τὴν Εύρωπαϊκή Ένωση, ἡ ὅποια ὅμως τὴν βοήθησε. Καί ἡ Έλλάς μέ θυσίες είχε φθάσει στό κατώφλι τῆς ἀνάκαμψης καὶ τῆς οἰκονομικής ἐπιτυχίας. Καί τότε... δέν συνεχίζω διότι δέν είναι κάτι πού θά συμβεί. Τό σταθερό δημοκρατικό ποσοστό τῆς ΝΔ ἐνωμένο καὶ ἐνδυναμωμένο ὑστερα ἀπό τὴν ζωντανή ἀπόδειξη πού ἔφερε ἡ ψήφος ἐμπιστοσύνης, θά σταθεῖ ἀνυπέρβλητο ἐμπόδιο στὶς ἀφελεῖς φαντασώσεις τοῦ κ. Τοίπρα. Κατά τὴν ἐκλογή τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας θά ἀντιληφθεῖ καὶ ὁ κ. Τοίπρας πώς τὰ ὄνειρα σπάνια γίνονται πραγματικότης.

Ἐκεῖνο πού θέλει τώρα ἡ Έλλάς ἀπό τὴν κυβέρνησή της, ἀπαλλαγμένη πάση θυσία ἀπό τὰ Μνημόνια καὶ διάφορους ἄλλους ἀναστατικούς παράγοντες, εἶναι θαρραλέα καὶ ἐντυπωσιακά μέτρα πρός ἀγακούφιση τῶν πληγεισῶν τάξεων ἀπό τὴν ἐπιδημία τῶν ἀβάσταχτων ἀναδρομικῶν καὶ ἄλλων φόρων καὶ ἀσφαλῶς τὸν ΕΝΦΙΑ πού θά κάνει τὸν κόσμο νά χάσει τό σπίτι του. “Οσο γιά τούς εἰσηγητάς τοῦ ἀμαρτωλοῦ ΕΝΦΙΑ, νά φορέσουν ιερά ΑΜΦΙΑ καὶ νά ἀποσύρθουν καλόγηροι στὰ μοναστήρια, νά μετανοήσουν. Δέν κάνουν γιά αὐτή τὴν δουλειά. Αύτοί θά βάλουν φόρο καὶ στὶς προσευχές.” Οσο γιά τὸν κ. Τοίπρα ὅταν θά ἐκλεγεῖ ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, νά ζητήσει θρησκευτικό “Ἄσυλο στὸ Ἅγιον” Ορος στὴν Μονή Έσφιγμένου.